

Prescripții Canonice

Nume	Denumire Expl	Continut	Conexiuni
1 Prescripții canonice	CEI RÂNDUIȚI NECANONIC NU SUNT EPISCOPI	<p>Ce lucru îngrozitor am suferit noi, decât poate că este dureros că nu am suferit nimic și că nu ne-am socotit a fi vrednici de patimile lui Hristos? (F. Ap. 5, 41). Dacă sunteți îndurerați că voi sub cerni liber vă închinați Creatorului cerului și al pământului, din cauză că locașul de rugăciuni a fost cuprins de primejdie, gândiți-vă că cei unsprezece ucenici erau închiși într-o cameră, iar cei ce au răstignit pe Hristos săvârșeau serviciul divin iudaic în templul celebru. Dar poate că și Iuda, cel ce a preferat moartea prin spânzurare vieții rușinoase, s-a arătat mai ales decât cei ce astăzi nu se rușinează de orice învinovățire a oamenilor, și astfel suni gata în chip nerușinat pentru fapte imorale. Nu vă lăsați înșelați de vorbele lor mincinoase, când afirmă că propovăduiesc credința cea dreaptă. Cuci aceia nu sunt creștini, ci de cei ce fac comerț din creștinism, deoarece dânșii totdeauna preferă ceea ce le aduce lor folos în viață viețuirii după adevăr. Când au crezut că vor câștiga degeaba acea întâietate, atunci au consimțit cu vrăjmașii lui Dumnezeu, iar când au văzut că poporul se înfurie, iarăși fățarnicesc dreapta credință. Eu nu știu dacă aceia sunt episcopi, și niciodată nu voi socoti între preoții lui Hristos pe cel ce prin mâini murdare a fost așezat la conducere spre distrugerea credinței. Așa judec eu. Iar dacă voi sunteți ceva de partea noastră, firește că veți judeca așa ca noi; iar dacă veți judeca singuri, fiecare va fi stăpân asupra părerii sale; iar noi suntem nevinovați de sângele aceluia.</p>	
2 Prescripții canonice	RÂNDUIALĂ PENTRU TIMPUL ȘI CHIPUL CUMINECĂRII	<p>Este bine și folositor a se împărtăși în fiecare zi și a primi dumnezeieștile taine, căci însuși Hristos zice: „Cel ce mănâncă trupul meu și bea sângele Meu are viață veșnică” (Ioan 6, 54). Dar noi ne împărtășim de patru ori în fiecare săptămână, duminica, miercurea, vinerea și sâmbăta, și în alte zile, când se face pomenirea vreunui sfânt.</p> <p>Este de prisos a dovedi că nicidecum nu greșește cineva, dacă în vremuri de prigoană, în lipsă de preot sau de liturghisitor, este constrâns să primească împărtășania cu mâna sa proprie, deoarece aceasta se dovedește prin însăși faptele din obiceiul îndelungat. Căci toți care viețuiesc în pustietăți, unde nu se găsește preot, păstrând cuminecătura acasă, se împărtășesc singuri. Iar în Alexandria și în Egipt, foarte adeseori, chiar fiecare dintre laici are în casa sa cuminecătură și când dorește se împărtășește; căci după ce preotul a adus deja jertfa și a dat-o în primire, apoi cel ce o primește trebuie să creadă că se împărtășește ca de la preot. Căci chiar și în biserică, preotul dă particică din cuminecătură, și cel ce o primește o ține cu toată puterea, și apoi cu mâna sa proprie o duce la gură. Deci aceeași valoare are ori de primește cineva o singură particică din cuminecătură de la preot, ori dacă primește mai multe particicule deodată.</p>	

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
3 Prescripții canonice	POVĂȚUIRE CĂTRE PREOȚI PENTRU SLUJIREA SFINTEI LITURGHII ȘI PENTRU CUMINECARE	<p>Străduiește-te, o, preotule, să fii lucrător fără de rușine, drept îndreptând cuvântul adevărului. Niciodată să nu mergi la slujba sfântă având vrăjmășie împotriva cuiva, ca nu cumva să alungi pe Mângâietorul în ziua sfintei slujbe. Nu te judeca, nici nu te certa, ci stăruind în biserică roagă-te și citește până la ceasul în care trebuie să săvârșești dumnezeiasca slujbă tainică, și astfel să pășești la sfântul altar cu pocăință și cu inimă curată, neprivind încoace și încolo, ci cu frică și cu cutremur să stai în fața împăratului cerurilor. Nu grăbi ori scurta rugăciunile din cauza purtării de grijă omenești și nu ține seama de fața oamenilor, ci privește numai la împăratul cel ce stă de față și la puterile cerești care stau împrejur. Fii vrednic îndeplinitor al sfintelor canoane. Nu liturghisi împreună cu cei ce sunt opriți de a liturghisi. Bagă de seamă înaintea cui stai, cum liturghisești și pe cine împărtășești. Nu uita porunca Domnului și a Sfinților Apostoli care zice: „Nu dați sfintele câinilor și nu aruncați mărgăritarele înaintea porcilor” (Mt. 7, 6). Păziți-vă de astfel de câini și de celelalte. Vezi să nu cazi de frica oamenilor; nu da pe Fiul lui Dumnezeu în mâinile nevrednicilor. Nu te teme în acel ceas de careva dintre cei slăviți ai pământului, nici de cel ce poartă coroană. Celor care sunt vrednici de dumnezeiasca împărtășanie, să le-o dai în dar, precum și tu însuși ai primit-o. Să nu o dai celor ce nu li se permite de dumnezeieștile canoane, căci ei se socotesc a fi ca păgânii; și dacă nu se convertesc, vai atât lor, cât și acelor care îi împărtășesc. Bagă de seamă (nu mă privește pe mine, ci pe tine) ca nu cumva din neglijența ta șoarece sau altceva să atingă Sfintele Taine, nici să se umezească sau să se afume, sau să umble cu ele cei profanii și nevrednicii. Dacă vei ține seama de acestea și de unele ca acestea, te vei mântui atât pe tine, cât și pe cei ce ascultă de tine.</p>	

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
4 Prescripții canonice	ÎNDRUMARE PENTRU DUHOVNICI	<p>Epitimia să nu se dea simplu după cantitatea păcatelor, ci să se aibă în vedere și intenția celor ce păcătuiesc, ca nu cumva, voind să cârpești ceea ce s-a rupt, mai mare să faci crăpătura, și străduindu-te să îndreptezi ceea ce a căzut, să faci căderea mai mare; căci cei bolnavi și cei distrați, dar mai ales cei dedați voluptății lumești, precum și cei ce se fălesc cu originea și puterea lor, cu încetul și puțină atenție dau păcatelor lor, toți aceștia pot, deși nu deplin, ci numai în parte, să se libereze de răutățile care îi cuprind. Iar dacă cineva dintr-o dată provoacă îndreptarea, foarte ușor îi va lipsi de îndreptare. Căci sufletul, îndată ce este adus în stare de a fi fără de rușine, cade în disperare; și atunci nu mai ascultă nici de cuvinte blânde, nici prin amenințare nu se întoarce, nici prin binefacere nu se îmboldește, ci devine mult mai rău decât acea cetate despre care proro-cul zice dojenind-o: „fața ta s-a făcut ca cea a desfrânatei și de nimic nu te rușinezi". Din cauza aceasta, păstorul trebuie să aibă multă pricepere ca să cerceteze din toate părțile starea sufletului. Căci precum mulți sunt cuprinși de nebunie și cad în disperare cu privire la mântuirea lor, deoarece nu au putut să suporte doctoriile amare, astfel sunt și cei care nu dau atenție celor sufletești; din cauză că nu li s-a dat pedeapsă potrivit păcatelor, și devin mult mai răi și mai mult păcătuiesc. Prin urmare, nimic din acestea nu trebuie să rămână neexaminat, ci toate cercetându-se cu deamănuntul, preotul să aplice cele corespunzătoare, ca nu cumva străduința lui să fie zadarnică.</p>	
5 Prescripții canonice	POVĂȚUIRE PENTRU CUMINECARE	<p>Văd că mulți se împărtășesc cu trupul lui Hristos în chip simplu și întâmplător, și se împărtășesc urmând mai mult obiceiului cât și legii, decât rațiunii și chibzuielii curate. Se spune că atunci când se apropie timpul sfintei Patruzecimi și a Paștilor, oriunde ar fi cineva, se împărtășește cu Sfintele Taine. Dar nu trebuie să se țină numai sărbătorile, ci să se curețe conștiința și apoi să se împărtășească; căci cel necurat și cel nevrednic nici la sărbătoare nu este îndreptățit a se împărtăși cu sfântul și preaînfricoșatul Trup. Căci gândește-te că cei ce participau la jertfele Testamentului Vechi erau cu băgare de seamă; și mai înainte se curățau și în toate privințele erau curați. Iar tu, când te apropii de Jertfă, de care și îngerii tremură, hotărăști lucrarea potrivit împrejurărilor de timp și cu mâini și buze murdare îndrăznești să te apropii de Trupul și Sângele lui Hristos? Căci nici pe împărat nu ai vrea să săruți când îți miroase gura; iar pe împăratul cerurilor îl săruți cu sufletul mirositor? Nelegiuit lucru este acesta. Prin urmare, dacă nu ești vrednic de împărtășanie, nu ești dintre cei vrednici nici de rugăciune și de situația ta. Ascultă de Domnul, care zice: „Cei ce se pocăiesc se apropie de împărtășanie; iar cei ce nu se împărtășesc nici nu se pocăiesc".</p>	

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
6 Prescripții canonice	CUMINECAREA DEASĂ SAU RARĂ?)	<p>Mulți se împărtășesc cu această Sfântă Jertfă o dată pe an; alții de două ori; alții mai des; și către toți aceștia se îndreaptă cuvântul nostru. Dar nu numai către cei ce sunt aici, ci și către cei ce sunt în pustietăți; căci aceștia o dată pe an fac acest lucru. Deci care trebuie lăudați, cei care o dată, sau care adeseori, sau care rareori se împărtășesc? Nici pe cei ce se împărtășesc o dată, nici pe cei ce de multe ori, nici pe cei ce de puține ori, ci pe cei ce cu conștiința curată se împărtășesc și a căror viață este ireproșabilă. Unii ca aceștia, totdeauna, iar cei ce nu sunt de acest fel niciodată să nu se apropie de cuminecătură. Dar de ce? Fiindcă aceștia primesc asupra lor judecata și osânda, cât și pedepsirea și pedeapsa; și nu te mira, căci precum hrana care după firea sa este nutritivă, dacă ajunge în sucuri stricacioase, distruge și strică totul, și cauzează boală, tot astfel și Sfintele Taine. Tu te desfătezi la masă duhovnicească și apoi iarăși îți întinezi gura cu noroi? Lingi cu mir binemirositor și apoi iarăși umpli de putoare, împărtășindu-te după un an? Crezi că îți ajung patruzeci de zile spre a te curăți de păcatele comise timp îndelungat și după o săptămână iarăși te întorci la cele de mai înainte? Spune-mi ori de vindecându-te în patruzeci de zile de boala îndelungată și apoi iarăși înapoiindu-te la mâncărurile care au pricinuit boala, nu ai pierdut atâta osteneală de mai înainte, cât ti-ai și stricat mai mult? Căci dacă cele firești se schimbă, cu atât mai mult se schimbă cele ce depind de voință. Tu dai patruzeci de zile pentru sănătatea sufletului, și oare să nu aștepti nici patruzeci pentru ca Dumnezeu să te ierte. Spune-mi, glumești? Pentru aceea și diaconul rostește zicând: „Sfintele sfinților”, adică cel ce nu este sfânt să nu se apropie. Nu zice numai: Cel ce este curat de păcate, ci cel ce este sfânt.</p>	

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
7 Prescripții canonice	CUMINECAREA SĂ SE FACĂ CU VREDNICIE	<p>întrebare: Cum este mai bine a se împărtăși, mai des sau mai rar?</p> <p>Răspuns: Apostolul zicând: „Fiecare să se examineze pe sine, și așa să mănânce din pâine și să bea din pahar; fiindcă cel ce cu nevrednicie mănâncă și bea, acela mănâncă și bea spre osânda sa, nesocotind trupul Domnului. Pentru aceasta sunt între voi mulți neputincioși și bolnavi și mulți dorm; dacă ne-am examina însă pe noi înșine, nu am fi osândiți, iar judecându-ne de la Domnul ne certăm, ca să nu fim osândiți cu lumea laolaltă" (I Cor. 11, 28-32). Este prea lămurit că mai înainte trebuie să ne curățim și să ne liberăm de toată fapta vrăjmașă și astfel să ne apropiem de dumnezeiasca slujbă tainică, ca nu cumva să fie spre pieirea sufletului și a trupului, căci Dumnezeu zice prin Moise către Israel: „Fiecare om din seminția voastră care se va apropia de cele sfinte, pe care fiii lui Israel le-au consacrat Domnului, și necurăția lor fiind asupra-le, Domnul va stârpi acel suflet" (Lev. 22, 3). Și iarăși: „Curățiți pe fiii lui Israel de necurățiile lor, ca să nu întineze locașul Meu" (Lev. 15, 31). Din cauza aceasta Apostolul încă zice către cei ce cu nevrednicie se împărtășesc, precum s-a zis mai sus: „Din cauza aceasta sunt între voi mulți neputincioși și bolnavi și mulți dorm" (I Cor. 11, 30), adică sunt bolnavi și trag de moarte; din cauza aceasta atât dumnezeiescul David, cât și cei ce erau împreună cu dânsul, când au voit să mănânce pâinile punerii înainte, care sunt prototipul trupului lui Hristos, arhiereul îndată a întreat pe David ori de sunt curați de patul femeii, și atunci le-a dat lor pâinile" (I împ. 21, 4-5).</p>	
	CUMINECAREA SĂ SE FACĂ CU VREDNICIE		